

Michael JJ Stenner

President Ilves pöördus 24. veebruaril 2012 vabariigi aastapäeva kõnes nii poliitikute kui ka tavakodanike poole palvega kanda Eesti maapiirkondade, sealsete elanike ning arengu eest paremini hoolt. Juba viis päeva hiljem lahkusin Tallinnast ja asusin tööle Vihula mõisas. Sellest ajast alates olen püüdnud vahetada oma Tallinna ärielu kesket mõtteviisi Tallinnast ühe tunni kaugusel asuva vastu.

Esimesel päeval seisin Vihulas silmitsi keeruliste küsi-mustega, mis tekivad kõigil maapiirkondades turismiga tegelejatel. Mida külaline vajab, et end siin hästi tunda? Mida on vaja selleks, et ta tagasi tuleks? Enamgi veel, miks peaks keegi tahtma Eestit külastada? Ja mis sunniks teda seiklema Tallinnast kaugemale?

Eelmisel aastal külastas Eestit üle viie miljoni turisti. EAS-i statistika andmeil veetsid pooled neist siin ühe öö ja kulutasid keskmiselt 213 eurot inimese kohta. Ühepäevareisijad aga kulutasid keskmiselt vaid 62 eurot inimese kohta. 68% viiest miljonist külastajast olid võlutud keskaegse Tallinna ilust, kuid ei tõstnud kordagi jalga Tallinnast väljapoole. Järeldused on selged. Turistid tuleb saada Tallinnast kaugemale, kauemaks kui üheks päevaks ning nende panus majandusse muutub märkimisväärselt suuremaks.

Positiivne on asjaolu, et Tallinna kõrval ka teisi kohti külastavate turistide osakaal on kasvamas. Praegusel ajal liigub Tallinnast kaugemale 32% turistidest, aastal 2005 oli neid vaid 22%. Kui aga võrrelda hetkeseisu Soomega, kus kõigest üks kolmandik turiste väidab, et Helsingi on nende peamine reisi-siht, on selge, et meil on veel kõvasti kasvuruumi.

KOOSTÖÖ JA TURUNDUS ON VÖTMESÕNAD

Mida siis ette võtta? Meie, maapiirkondade elanikud, peaksime tegema koostööd, mitte üksteise vastu töötama. Olemas-olevate ratta- ja loodusradade kõrval võiksime (nii ratturite-le

kui ka matkajatele) pakkuda kerget, ilma pagasita reisimist, mis tähendab seda, et majutaja viib päeva jooksul pagasi järg-misesse sihtpunkti. Nii tehakse Saksamaal juba aastaid ja vä-ga heade tulemustega.

Samuti võiksime parandada turundust ja pidada rohkem silmas neid, kes juba on näidanud üles märkimisväärset huvi Eesti kui reisisihi vastu.

Näiteks, igal aastal tuleb kruiisilaevadega kuueks tunniks Tallinnasse 500 000 reisijat. Neid inimesi tuleks silmas pida-da. Läänest tulnud rikkurid on sihtrühm, keda Eesti on juba ammu otsinud. Kas keegi on aga selle peale tulnud, et nen-de keskaegse Tallinna võlude keskel veedetud päev on tegeli-kult pool päeva kestev reklaam Eesti riigile? Miks ometi pole keegi - ei EAS, Turismiarenduskeskus ega ükski eraettevõte -kasutanud neid tuhandeid inimesi kui turundusvahendit? Kes keelab kruiisilaevade kõrvale püstitada turismiinfopunkte, mis annaks teavet selle kohta, mida põnevad toimub meie maapiir-kondades, aga ka linnas?

Kui need tuhanded turistid hakkaksid liikuma Tallinnast kaugemale, siis mida nendega ette võt-ta? Vaatamata sellele, et Vihula mõis on minu arvates teinud õigesti, ehita-des puhkeküla, mis pakub kõikvõima-likke tegevusi, tuleks siiski rõhutada, et Vihula on kõigest üks paljudest va-nadest mõisatest. Paljud neist on kenas-ti sisustatud ning hotellideks, restorani-deks ja väikesteks spaadeks muudetud. Aga minu arust on see igav, sest ilusas voodis üles ärkamisest ja ajaloolises mõisas ringi vaatamisest ei piisa selleks, et tekitada soovi siia naasta.

KOHTUMISPAIK - MÕISAD

Tooksin veel ühe näite Saksamaalt. Romantische Strasse on 350 km pikkune liikumistee Lõuna-Saksamaal, mis on palis-tatud rohkete losside, romantiliste linnakeste, maaliliste maas-tike ja muu põnevaga. Nüüdseks on see muutunud üheks kõige enam kasutatavaks turismimarsruudiks terves riigis ja on kuu-lus ka paljudes ümberkaudsetes maades.

Meie eesmärgiks peaks olema umbes 25% turistide naasmi-ne, nagu on täheldatud Euroopa turismipiirkondades asuvates traditsioonilistes hotellides. Mis puutub aga Eesti mõisatesse, siis mõnikord oleme iseenda suurimad vaenlased. Mõned pai-gad sulgevad oma pargid ja küsivad

sisepääsutasu! Kas seda tehakse selleks, et välismaalased ei saaks eestlastega kohtuda? Või ei taheta eestlasi sisse lasta? Mina arvan, et mõisad peaksid kõikjal olema kohad, kus eri rahvustest inimesed vahvas ja põ-nevas õhkkonnas kokku võiksid saada.

Michael JJ Stenner on Vihula Manor Country Club & SPA tegevjuht ja juhatuse liige.